

ஸ்ரீ மணலாள் மாமுனிவன் அருளிய

"யதிராஜ விம்சதி"

(மூலமும், தமிழில் சுருத்து உரையும்)

திருவாய்மொழி சிந்தனைச் செல்வர், செத்தமிழ் வேதியர்,

"திருமால்" ஆசிரியர்,

ஸ்ரீ. உ. வே. குமாரவாடி சே. இராமாநுஜர்சார்ய ஸ்வாமி

ஸ்ரீ மணலாள் மாமுனிகளின் 631வது திரு அவதார

திவ்யதின இலவச வெளியீடு - விக்ரம ஓ

ஐப்பசி மீ 16உ திருமூலம் - 1-11-2000

ஸர்வே ஜநாஸ் ஸுகிநோ பவந்து

The Little Flower Co., Madras - 600 017

LIFCO Associates, Madras - 600 017

ஸ்ரீ:

நூல் வரலாறு

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பூர்வாசார்ய பரம்பரையில் முடி(வு) மணியான ஸ்ரீமணவாள மாமுனியின் ஆசார்யர் திருவாய்மொழிப் பின்னை என்னும் ஸ்ரீசைலேசர்.

திருக்குருகூரில் ஆதிநாதர் கோயில் வளாகத்தில் நம்மாழ்வாருக்கு, புளிய மரத்தருகே தனி ஸந்திதி அமைத்ததுடன் ஆழ்வார் திருநகரியின் ஒரு பகுதியில் இராமாநுசன் அடியார்களைக் குடியமர்த்தி 'ராமாநுஜ சதுர்வேதி மங்கலம்' எனப் பெயரிட்டு, நம்மாழ்வார் நாதமுனிக்கு வழங்கிய 'பலிஷ்யத் (எதிர்கால) ஆசார்யர் (ராமாநுஜர்) விக்ரகத்தையும் அங்கு ப்ரதிஷ்டை செய்தார்.

பின்னர் ஆழ்வார் திருநகரியில் அவதரித்து, தமக்கு சிஷ்யரான, மணவாள மாமுனியிடம் அக்கோயிலை ஒப்படைத்தார். இராமாநுசரிடம் ப்ரேமம் கனக்க உண்டாகி, எதிராசர் அருள்திறத்தை மாமுனி இருபது வடமொழி சுலோகங்களில் வடித்து அளித்தார். சொல் அழகு, பொருட் செறிவு அறிவு ஆற்றலோடு, அடக்கப்பணிவு ஆத்ம குணபூர்த்தி அத்தனையும் இதில் காணலாம். முக்தி மார்க்கத்தலை வாசலாகத் திகழ்வது இந்நூல்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமः
யதிராஜ விம்சதி
 தனியன்

ய: ஸ்துதியம்யதிபதி ப்ரணாதிநீம்

வ்யாஜஹார யதிராஜ விம்சதிம்

தம் ப்ரபத்த ஜதசாதகாம்பு தம் தெளமி

ஸௌம்ய வாயோகி புங்கவம்

—எறும்பி அப்பா.

யதிகட்கு இறைவன் இராமாநுசன் திருவுளம் உகக்குமாறு, 'யதிராஜ விம்சதி' என்னும் இருபது கலோகம் அருளிய மணவாள மாமுனி தாகம், தனிய மற்றொன்றும் வேண்டாது மழை நீருக்காக வாய் திறந்து காத்திருக்கும் சாதகப் பறவை போன்று, திருமால் அருளையே உய்வுக்கு வேண்டி நிற்கும் அடியார்களுக்குக் கருணை மழை பொழியும் மரபு வழுவாத மணவாள மாமுனியை வணங்குகிறேன்.

ஸ்ரீ மாதவாங்க்ரி ஜலஜத்வய தித்யஸேவா

ப்ரேமாவிலாசய பராங்குசபாத புக்தம் ।

காமாதி தோஷஹரம் ஆத்ம பதாச்சரிதாநாம்

ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணாமாமி மூர்த்தநா ॥

1

அலர்மேல் மங்கை உறை மார்பன் திருவடித் தர்மரைகளை ஏம்போதும் தொழுகின்ற உள்ளத்தராய், அவன் அடிக்கீழ் சரண்புகுந்த நம்மாழ்வாரின் தாள் பணிந்து உய்வு பெற்றவரும், தனது திருவடித் தொடர்பால் அடியார்களின் தாமக்ரோதங்களை அகற்றுபவரும், துறவு அரசருமான எம்பெருமானார் தானில் தலைமடுத்து வணங்குகிறேன்.

ஸ்ரீரங்கராஜ சரணம்புஜ ராஜஹம்ஸம்
 ஸ்ரீமத் பராங்குச-பதாம்புஜ பஞ்சங்கராஜம்
 ஸ்ரீ பட்டநாத பிரகாஸ முகாப்து யித்ரம்
 ஸ்ரீவத்ஸ சிஹந்த சரணம் யதிராஜமீடே

2

ஆரங்கமானிகை அம்மாள் திருக்கமல பாதங்களில்,
 பொன்னரங்கம் என்னில் மயலே பெருகும்-இராமாநுசன்
 சிறகடித்து உலவும் அரச அன்னம் போன்றவர் - திருவரங்கம்
 பெரிய கோயில் நம்பெருமானுக்கு ஏற்ற திருமாலவன் கவி
 மாற்றாரின் மாற்றழிக்கும் மாறன் பராங்குசன் பாத மலரில்
 தேன் அருந்தும் வண்டாவர், பல் கலையோர் தாம் மன்ன
 வந்த இராமாநுசன்.

பொங்கும் பரிவாலே பரமனுக்குப் பல்லாண்டு பாடும்
 தூய பட்டநாதன், மற்றும் வான் வலியால் மந்திரம் கொண்டு
 எதிரிகளுக்கு எம்னாக விளங்கும். பிரகாலன் திருமங்கை
 மன்னன் பேர்ன்றோர் முக மலர்ச்சிக்கு உரிய கதிரவனாவர்
 இராமாநுஜ திவாகரர். மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழ்
 கூரத்து ஆழ்வான் போன்ற அரிய சிஷ்யரையும் பெற்று
 ஸ்ரீபாஷ்யகாரரான உடையவரை உளமாரத் துதிக்கிறேன்.

வாசா யதீத்தர ! மதஸா வபுநிசா ச யுஷ்மத்
 பாதார விந்தயுகளம் பஜுதாம் குருணாம்
 கூராதி நாத குருகேச முகாதயபும்ஸாம்
 பாதாநு சிந்தத பரஸ்ஸததம் பவேயம் ||

3

யதிராசரே ! ஆசார்யனைப் பிரிந்திருப்பார் யார் ?
 சிந்தையாலும் சொல்லாலும், செயலாலும், ஆசார்யனான
 உம்மையே பற்றி நிிற்கும் கூரத்தாழ்வான், திருக்குருகைப்
 பிரான் பின்னான் பேர்ன்ற உத்தமச் சான்றோர்களையே
 அடியெற்றி எப்போதும் சிந்திக்குமாறு அடியேனுக்கு அருள
 வேண்டும்.

நித்யம் யதீந்த்ரா ! தவதிவ்ய வபுஸ் ஸ்மருதௌமே
ஸக்தம் மநோபவது வாக்குண கீர்த்நேஸௌ
க்ருத்யஞ்ச தாஸ்ய கரணே து கரத்வயஸ்ய
வ்ருத்யந்தரேஸ்து விமுகம் கரணத்யஞ்ச ॥ 4

யதித் தலைநாதனே ! உமது திருமேனி அழகிலேயே என்
நெஞ்சு எப்போதும் தோய்ந்து நிற்க வேண்டும். எல்லையற்ற
உமது நற்குணங்களைப் புகழ்வதிலேயே என் வாக்கு ஒங்கி
ஒலிக்க வேண்டும். உமக்கு ஆற்றும் தொண்டிலேயே எனது
இரு கரங்களும் செயல்பட வேண்டும். அடியேனது மெய்,
நா, மனம் மூன்றும் எம்பெருமானார் பணிக்கே ஆகி
மற்றவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

அஷ்டாஷ்டாக்ய மநுராஜ பதத்யஸந்த
நிஷ்டாம் மமாத்ர விதராத்ய யதீந்த்ரநாத !
லிஷ்டாக்ர கண்ய ஜன ஸேவ்ய பவத் பதாப்யே
ஹ்ருஷ்டாஸ்து நித்ய மநுபூயமமாஸ்ய புத்தி: ॥ 5

பெரிய திருமந்திரம் என்னும் நின் திருவெட்டெழுத்து.
ஓம், நம: நாராயணாய என்று மூன்று பதமாய் அமைந்து
சேதனரின், அநந்ய சேஷத்வம் (அவனுக்கே அடிமை) அநந்ய
சரணத்வம் (அவனே ரகுகன்) அநந்ய போக்யத்வம்
(நாராயணனுக்கே நான்) என்னும் செம்பொருளை
உணர்ந்துவதோடன்றி “நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று
நான் உற்றதும் உன் அடியார்க்கு அடிமை (திருமொழி 8.10.3)
என்பதற்கேற்ப பகவத் பாகவத ஆசார்யனளவில் செல்லும்
உண்மை நிலையில் என்னை உறுதியுடன் நிற்கச் செய்ய
வேண்டும். இங்கே இப்போதே அதனைச் செய்தருளி
பெருந்தகையோரான, ஆழ்வான், ஆண்டான் போல்வார்
மேலித்தொழும் உமது திருவாடிகளை இடைவிடாது
சிந்தையிலிருத்திச் சுவைத்து மகிழும்படி எங்கள் குலபதியே
எமக்கு அருள வேண்டுகிறேன்.

அல்பாசி மே ந பவதீய பதாபஜ பகதி:

சப்தாதி போக குசிந்தவஹமேததேஹர்

மத்பாபமேவ ஹி நிதாநம்முஷ்ய நாந்யத்

தத்வார்யாய யதிராஜ தஸ்யஸிந்தோ || 6

கருணாக்கடல் இராமாநுச! உமது திருவடிகளில் பற்று
அருகி, சப்தாதி விஷயங்களில் (கண்டு, கேட்டு, உற்று,
மோந்து, உண்டு) திரியும் ஐம்புல இன்பங்களில் நாட்டம்
பெருகுகிறது. இதற்கு என் முன் தீவினையே காரணம். இதனை
தேவாரே நீக்கியருள வேண்டும்.

வ்ருத்யா பகர் நாவபுஸ் தவஹ மீத்குசோபி

ச்ருத்யாதிஸித்த நிலிலகதம் குணார்யோயம் ।

இத்யாதரேண க்ருதிதோபிமித: ப்ரவக்தும்

அத்யாபி வஞ்சதபஸோந்யதீந்தர் வர்த்தே || 7

மனித உடலும், மிருக நடத்தையும் உடையவன் நான்;
ஆயினும் நூலறிவால் நற் குண சீலனாக நல்லார் பரவும்படி
வஞ்சகனாக உமது முன்னே, பொய்ப் புகழோடு நிற்கிறேன்.
இந்த வஞ்சனைப் போக்கைப் போக்கியருள வேண்டும்.

துக்காவஹோஹம நிசம் தவதுஷ்ட சேஷ்ட;

சப்தாதிபோக நிரதச் சணாகதாக்ய: ।

த்வத்பாதபக்த இவ சிஷ்டஜநௌக மத்யே

மித்யா சராயி யதிராஜ ததேஃஸமி மூர்க்க: || 8

யதிராச! கலை, ஒளி, ஊறு, ஒசை நாற்றம் எனும்
சப்தாதி விஷயங்களில் நாட்டமுள்ள, நடத்தை கெட்ட நான்,
பரபந்தன் (சரணம் பற்றியவன்) என்ற பெயரைப் புன்னந்து
உமது உள்ளத்தை எப்போதும் புண்படுத்தும் இயல்போடு
நல்லார் நடுவே உலவுகின்ற மூர்க்கன்.

நித்யம் த்வஹம் பரிபவாமி குருஞ்சமந்தாம்
 தத்தேவதாமபி ந விஞ்சிதஹோபிபேபி
 இத்தம் சபோப்ய சடவத் பவதீய ஸங்கே
 ஹ்ருஷ்டச் சாமி யதிராஜ ததோஸ்மி மூர்க்க: || 9

யதிபதியே ! உண்மையை உணர்த்தும் ஆசார்யன், அவர்
 உபதேசித்த மந்தரம், 'அம்மந்தரத்தின்' செம்பொருளான
 பகவான் இம்முன்றையுமே முறைதவறி இழிவு படுத்தி
 வருகிறேன். இத்தகைய குற்றவாளியான நான் உமது அடியார்
 குழாத்தில் ஒரு பாவமும் அறியாத சாதுவைப் போல்
 நடையாடுகிறேன். என்னைக் கூட்டில் மூர்க்கர் யாருளர் ?

ஹா ஹந்த ஹந்த ! மனஸாந்தியயாச வாசா
 யோஹம் சாமி ஸததம் த்ரிவிதாபசாரான்
 ஸோஹம் தவா ப்ரியகர: ப்ரிய க்ருத்வதேவ(ம்)
 காலம் நயாமி யதிராஜ ! ததோஸ்மி மூர்க்க: || 10

மனம் மெய் மொழிகளால் பகவத் பாகவத அஸஹ்ய
 அபசாரங்களைச் செய்து காலம் கழிக்கும் நீசனேனையும்,
 உமது உகப்புக்கு உரியவனாய் நோக்கும் அருள்மிகு
 எம்பெருமானாரே எந்நிலைக்கு அந்தோ ! அந்தோ !

பாபே க்ருதேயதி பவந்தி பயாநுதாப
 லஜ்ஜா: புந: கரணமஸ்ய கதம் கடேத !
 மோஹேத மேத பவதீஹ பயாதிலே ச:
 தஸ்மாத் புந: புநாகம் யதிராஜ குர்வே: || 11

அறியாமையாலோ கவனக் குறைவாலோ ஏற்படும்
 பாவச் செயலின் பயனாய் வரும் அச்சம், வெட்கம்,
 கழிவிரக்கம் உண்டாயின், மீண்டும் அபசாரப்பட நேருமோ ?
 ஆனால் எனது நிலை வேறு, என்னைப் பாபச் செயல்கள்
 தொடர்கின்றனவே.

அந்தர் பஹிஸ் ஸகல வஸ்துஷு ஸத்த்யீசம்

அந்த: புரஸ்தித மிவாஹம் விஷ்ணுமண:
கத்தர்ப்ப வச்ய ஹ்ருதயஸ் ஸததம் பவாமி

ஹத்தத்வதக் கமதஸ்ய யதீந்த்ர நாதஹ: || 12

அகத்தனன், புறத்தனன், யாவையும் எவரும் தானாம்
அமைவுடை நாரணன் தம் எதிரே நின்றாலும் காணமாட்டாத
பிறவிக் குகுடனும், மூடனுமான நான் காமம் கண் மறைக்க
மாக மூடிய மனத்தனனாய்க் கலங்கி நிற்கிறேன். கண
நேரமும் வாகதேவ சிந்தனையற்ற எனக்கு, புழுதே பல
பகலும் போயின என்று ஓலமிடுகிற எனக்கு யதிராசா ! உன்
திருமுகம் நோக்கத் தகுதியில்லை.

தாபநாயீ ஜநித துக்ஷ நிபாதிதோபி

தேஹஸ்திதௌ மமருசிஸ்து ததந்திவ்ருத்தௌ ।

ஏதஸ்ய காரண மஹோ மமபாபமேவ

நாதி த்வ மேவ ஹதத் யதிராஜ சீகரம் || 13

உடலால் வரும் நோய்கள், மற்றப் பிராணிகளால்
ஏற்படும் பீடை, இயற்கையால் உண்டாகும் துயரம்,
இவற்றுக்கிடையே இங்கேயே ஊன்றி நிற்க விழைகிறேனே
இதற்குக் காரணம் நான் முன் செய்த பாவமேயாகும்.
ஸ்வாமியான எதிராசரே ! நீரே என்னை மீட்டருள் வேண்டும்.

வாசாமகோசர மஹாருணதேசிகாக்ஷ்ய

கூராதிநாத கதிதக்ஷில நைச்ய பாத்ரம்

ஏ ஷோஹமேவ நபுநாஜகதீத்ருசஸ்தத்

ராமாநுஜாய ! கருணைவதுமத் கதிஸ்தே || 14

தேசிகர்களுக்கெல்லாம் தலைவராய், மொழியைக்
கடக்கும் பெரும் புகழ் கூரத்து ஆழ்வான், தமது துதிகளில்
ஏறிட்டுக் கூறிக் கொள்ளும் புன்மைகள் அனைத்தும்
உன்மையில் என் ஒருவனிடமே உள்ளன. ஸ்வாமி

எம்பெருமானார் தாம் தம் இயல்பான கருணை கூர்ந்து
அவற்றை அகற்றியருள வேண்டும்.

சத்தாத்ம யாமுநகுத்தம் கூரநாத

பட்டாக்ய தேசிக வரோக்த ஸமஸ்த னந்சயம்

அத்யாஸ்த்யஸங்குசிதமேவ மயீஹலோகே

தஸ்மாத் யதீந்தர் ! கருணாவது மதகதிஸ்தே 15

தூய்நெறிசேர் யமுனைத்துறைவர் பரமாசார்யர் ஸ்ரீ
ஆளவந்தாரும், கூரத்து ஆழ்வானும் அவரது குமாரர்
பட்டரும் தமது நூல்களில் தமக்கு ஏறிட்டுச் சொன்ன எல்லா
இழி குணங்களும் என் ஒருவனிடத்தே முழுமையாக
வுள்ளது. இத்தகைய எனக்கு உமது இயல்பான கருணையைத்
தவிர உய்வுக்கு வழியில்லை.

சப்தாதி போக விஷயா ருசிரஸ்மதியா

நஷ்டாபவத்விஹ பவத்தயயா யதீந்தர் !

த்வத்தாஸ தாஸ கணநா சரமாவதெளய:

தத்தாஸதைக ஸஸ்தா அவிதா மமாஸ்து 16

இந்த உடலோடிருக்கையில் பகவதனுபவ
விரோதியான, புலனின்பச் சுவையில் உள்ள நாட்டம் உமது
அருளால் தொலைய வேண்டும். தேவாரின் அடியார் தம்
அடியவர்க்கு எல்லை நிலத்துள்ள பெருந்தகையோருக்கு
வழுவினா அடிமை செய்யும் பேறு அடியேனுக்கு வாய்க்க
அருள் புரிய வேண்டும்

ச்ருத்யக்ரவேத்ய திஜதிவ்ய குணஸ்வரூப:

பரத்யக்ஷதாமுபகதஸ்த்விஹ ரங்கராஜ:

வச்யஸ்ஸதா பவதிதே யதிராஜ தஸ்மாத்

சக்தஸ்வகீயஜன பாப விமோசனே த்வம் ॥ 17

ஒருவரால் இயற்றப்படாததாய், மனிதக் குற்றம் குறைகளற்றதாய், ஊழி பலவாகத் தொடர்வதான வேதத்தால் மட்டுமே அறியத்தக்க குணக்கடலானவனும், ஊனக்கண்ணால் காணவொண்ணாத தனது திவ்யத் திருமேனியை மண்ணிலுள்ளார் கண்ணுக்கு இலக்காக்கி, திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலே கண் வளருமவனான நம்பெருமாள், உம்மையே உபய விபூதிக்கும் (மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும்) உடை உயவராக்கித் தீர் இட்ட வழக்காய்த் தானும் இருப்பதால் அடியார் அல்லல் தீர்க்க அருள்மிக்க உமக்கேதும் தடை உளதோ?

காலதரயேபி கரணத்ரய நிர்மிதாதி

பாபக்ரியஸ்ய சரணம் பகவத் சுடிமைவ

ஸாசத்வஸ்யவ கமலாரமணேர்த்திதாயத்

ஷேமஸ் ஸ ஏவஹி யதீந்த்ர பவச்ச்ரிதாநாம் 18

எதிர், நிகழ், கழிகாலமெல்லாம், மனம், மெய் மொழிகளால் ஓயாது செய்து வரும் பகவத் பாகவத, ஆசார்யர்களுக்கு ஒவ்வாத செயல்களைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று அழகிய மணவாளனிடம் ஸ்ரீரங்கநாயச்சியாரை முன்னிட்டுச் சரண் புகுந்து (தம் அடியார்களுக்காக) இராமாநுசர் ப்ரார்த்தித்த படியை சிந்திக்கும், அடியார்களுக்கு அந்த சித்திப்பே சிறந்த காப்பாகும்.

ஸ்ரீமந் யதீந்த்ர தவதிவ்ய பதாப்யஸேவாம்

ஸ்ரீ சைலநாத கருணாபரிணாம தத்தாம்

தாமந்வஹம் மம விவர்த்தய நாத ! தஸ்யா:

காமம் விருத்த மகிலஞ்ச நிவர்த்தய த்வம்

மற்றெல்லாம் துறந்து, மாதவன் பணியையே சேம வைப்பாகக் கொண்ட எம்பெருமானார் திருவடிகளே

நமக்குத் தஞ்சம் என்று அடியேனுக்குக் காட்டியருளிய
ஆசார்யர், தீதிலாத் திருமலைபுழுவார், ஸ்ரீ சைலேசர்
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை, திருவடியைப் பற்றி நின்று
எம்பெருமானார் தர்சன கைங்கர்யத்தை இனிது செய்ய உள்ள
தடைகளை யதிராசரே போக்கியருள வேண்டும். பகவத்
காமத்தையும் தவிர்த்து ஆசார்யன் பணியே வாழ்வாக
அமைய வேண்டும் என்கிறார்.

விஜ்ஞாபனம் யதிதமத்யது மாமகீதம்
அங்கீகுருஷ்வ யதிராஜ தயாம்புராசே
அஜ்ஞாயமாத்ம குணலேச விவ்ஜிதச்ச
தஸ்மாதநத்ய சரணோ பவதீதி மத்வா ||

20

கருணைக்கடலே எம்பெருமானாரே ! இதயம் களிந்து
ஆர்வம் மிகுந்து வெளிவரும் இந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்று
வேறு கதியற்ற எளியன், ஆத்ம குணம் சிறிதும் இல்லாத
அடியேனுக்கு உம்மைத்தவிர இரங்குவார் வேறு யார் ?
குற்றங் காணாமல் அடியவன், கதியற்றவன் என்று கருணை
கூர்ந்து, அடியேனின் துதி வடிவிலான இந்த
விண்ணப்பத்துக்குச் செவிசாய்த்து அருள வேண்டும் என
ப்ரார்த்தித்து நூலைத் தலைக் கட்டுகிறார் மணவாள
மாமுனிவன், பெரிய ஜீயர் என்னும் வரவரமுனி.

அபகதமத மாளை: அந்திமோபாயநிஷ்டை:
அதிகத பரமார்த்ததை: அர்த்த காமாநபேசை:
நிகில ஜன்ஸுஹருத்தபி: நிர்ஜித க்ரோதலோபை:
வரவரமுநி ப்ருத்தயை: அஸ்துமே நித்யயோக:

(உத்தரஜின சர்யை - 13)

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணாம் !